

Sygn. akt II Cz 955/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2014r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2014r. w Bydgoszczy na posiedzeniu

niejawnym sprawy z wniosku M. S.

z udziałem

J. S.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażalenia wnioskodawczym

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 6 listopada 2013r. w

sprawie II Ns 2112/13

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 /drugim/ w ten sposób, że zwolnić wnioskodawczynię od pozostałej części opłaty sądowej od wniosku i oddalić jej wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych w pozostałej części.

Sygn. akt II Cz 955/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 6 listopada 2013 r. zwolnił wnioskodawczynię od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej w zakresie przekraczającym 500 zł /pkt 1/ i w pozostałym zakresie odmówił zwolnienie od kosztów sądowych /pkt 2/.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że dokonując częściowego zwolnienia wnioskodawczym od kosztów sądowych, uwzględnił fakt, że na utrzymanie siebie i 17-letniego syna uzyskuje ona miesięcznie przychód w wysokości 1.000 zł. Jednocześnie Sąd zaznaczył, że osoba inicjująca postępowanie sądowe winna liczyć się z jego kosztami i w tym celu poczynić oszczędności w swoich wydatkach. Sąd podkreślił, że wnioskodawczyni miała możliwość odczekać jeszcze z rozpoczęciem tego postępowania, gdyż roszczenie o podział majątku wspólnego nie ulega przedawnieniu. Sąd zauważył, że jest ona właścicielem lokalu o powierzchni 79 m kw, jak również to, że jej były mąż pokrywa 1/3 kosztów utrzymania mieszkania. W księdze wieczystej prowadzonej dla tego lokalu nie widnieją żadne obciążenia obligacyjne ani rzeczowe. Ponadto z zeznania podatkowego za 2012 r. wynika, że uzyskała ona dodatkowy przychód z najmu w wysokości 3.150 zł. Nadto - pomimo zapewnień, że nie posiada komputera, skorzystała ona w 2012 r. z maksymalnego odliczenia od dochodu w związku z użytkowaniem Internetu.

Postanowienie to zaskarżyła wnioskodawczym domagając się jego zmiany poprzez zwolnienie jej w całości od opłaty od wniosku. W uzasadnieniu wskazała, że ze względu na uzyskiwanie dochodów miesięcznych w wysokości 400 zł, nie jest w stanie ponieść opłaty sądowej w kwocie 500 zł. Zaznaczyła, że alimenty w wysokości 600 zł miesięcznie przysługują jej synowi. Podkreśliła także, że jej były mąż pomimo ciężącemu na nim obowiązkowi nie partycypuje w kosztach utrzymania jej mieszkania, w którym przebywa. Zaznaczyła również, że w 2013 r. wynajmowany przez nią budynek gospodarczy nie przynosił dochodu przez 6 miesięcy gdyż nie miała lokatora. Wyjaśniła także, że komputer

służący do łącznie się z Internetem jest własnością jej syna, ona natomiast opłaca wyłącznie rachunki. Podkreśliła, że uzyskując miesięcznie 700 zł nie jest w stanie poczynić oszczędności pozwalających jej na uiszczenie opłaty sądowej w kwocie 500 zł.

1

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawczym jest zasadne. Sąd I instancji niezasadnie uznał, że M. S. jest w stanie uiścić opłatę sądową od wniosku w niniejszej sprawie w kwocie 500 zł. Jak trafnie zauważył Sąd Rejonowy jedyny jej dochód stanowi wynagrodzenie w kwocie 400 zł miesięcznie oraz czynsz z tytułu najmu budynku gospodarczego w wysokości 300 zł miesięcznie. Ponadto jej 17-letni syn prowadzący wraz z nią wspólne gospodarstwo domowe uzyskuje alimenty w kwocie 600 zł miesięcznie. Powyższe ustalenia, w ocenie Sądu Okręgowego, winny doprowadzić do wniosku, że M. S. nie jest w stanie poczynić w swoich koniecznych wydatkach na utrzymanie siebie i syna, oszczędności pozwalających jej na poniesienie przedmiotowej opłaty sądowej w jakiegokolwiek części. Skoro Sąd I instancji nie zakwestionował podanej przez wnioskodawczynię wysokości dochodów, to w oparciu o posiadane doświadczenie życiowe powinien stwierdzić, że w całości są one pochłaniane przez wydatki konieczne do życia dwóch osób i w konsekwencji zwolnić wnioskodawczynię od opłaty od wniosku.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc zmienił zaskarżone postanowienie w pkt 2 w ten sposób, że zwolnił M. S. od pozostałej części wpisu od wniosku i na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc oddalił jej wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych w pozostałej części. Podkreślić trzeba, że na obecnym etapie postępowania nie występują inne koszty poza wspomnianą opłatą i dlatego skoro nie można wykluczyć, że w przyszłości ulegnie poprawie sytuacja finansowa wnioskodawczym, to nie należy orzekać o zwolnieniu jej od kosztów sądowych na przyszłość. Jeżeli takie koszty pojawią się w tej sprawie, to M. S. będzie miała możliwość wystąpienia o zwolnienie od nich. Sąd wówczas oceni jej aktualną sytuację materialną.

2